

ת"פ 29968/05/16 - מדינת ישראל נגד ד ע

בית משפט השלום בבאר שבע

27 יולי 2016

ת"פ 29968-05-16 מדינת ישראל נ' ע(עציר)

ת"פ 27247-05-16

ת"פ 29976-05-16

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד אטיאס

נגד
הנאשם
ד ע (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד נאסר מוסטפא

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת סתם של בת זוג.

על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת יוליה מרצ'נקו היו בני זוג לפני כארבע שנים ולהם ילד משותף א' שהו כבן שבע וחצי. ביום 11.5.16 בשעה 21:59 הייתה המתלוננת בבמות יום העצמאות בירושלים עם בן זוגה ועם בנה א'.

במועד זה, נתקל הנאשם המתלוננת, קילל אותה: "זונה שרמוטה" וכן אמר לבן זוגה כי כשהוא בעבודה הוא מזיין את המתלוננת. לאחר מכן, הלך הנאשם אל בנו א' שהיה בדוכן סמוך והמתלוננת המתינה ליד כדי לקחת את בנה. הנאשם החל שוב לקלל את המתלוננת וזו ביקשה ממנו שיתרחק מהם ושיביא לה את בנם.

כאשר הנאשם התחיל שוב לקלל בנוכחות אנשים, המתלוננת אמרה לו שהוא בן זונה. או אז תקף אותה הנאשם בכך שהכה בלסתה עם אגרופ. את המיוחס לו עשה כשהוא תחת השפעת אלכוהול.

לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעוניהם.

עמוד 1

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה במסגרת טיעוניו לעונש הפנה לחומרה הגלומה במעשיו של הנאשם בין היתר נוכח כך שהתקיפה נעשתה כלפי בת זוגו לשעבר, לעיני כל בנוכחות בנם המשותף. זה הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו ועתר למתחם הנע בין 6-18 חודשים מאסר בפועל. בגדרי המתחם הפנה לעברו הפלילי המכביד, לקיומם של מאסרים מותנים ולעבודה כי זה מבצע המיוחס לו פרק זמן קצר לאחר ששחרר מהכלא. בגין כל אלה עתר לעונש שלא יפחת מ-12 חודשים ולהפעלתו של המאסר המותנה במצטבר.

ב"כ הנאשם מנגד, הפנה לעובדה שמדובר בנאשם בן 57 שמאז שחרורו מהכלא עבר לדירה מרוחקת מדירתה של המתלוננת על מנת לפתוח דף חדש בחייו. הרקע לאירוע היה כפי הנראה סירובה של המתלוננת שזה יראה את בנו כאשר קדמו לתקיפה עלבונות הדדיים. התקיפה עצמה אינה במדרג הגבוה ועל כן המתחם הראוי נע בין מאסר על תנאי ועד ל-6 חודשים מאסר בפועל. את המאסרים המתונים עתר להפעילם בחופף ולאפשר לנאשם אשר מגלה בשלב זה עייפות ממאסריו, להתחיל פרק חדש מחוץ לעיר נתיבות.

הנאשם מצדו ציין כי מדובר במתלוננת אשר כפי דבריו שיגעה לו את המוח ואיימה עליו כי במידה ויעזוב אותה הוא יהיה בכלא. זה ציין כי מדובר במתלוננת אובססיבית פורעת חוק המרחיקה ממנו את ילדם המשותף. עוד ציין את מצבו הבריאותי הקשה ואת הצער על כך שיצא לו להכיר את המתלוננת.

דין והכרעה:

במקרה דנן פגע הנאשם בערכים החברתיים של כבודה, ביטחונה האישי, שלווה נפשה ושלמות גופה של המתלוננת. עוד יש לדבר פגיעה בתא המשפחתי, אפילו המדובר בבני זוג לשעבר וזאת נוכח ההשפעה שיש למעשים שכאלה על המרקם העדין ממילא במערכת היחסים הנוגעת לבנם המשותף.

על החומרה המיוחדת בעבירות אלו ועל הצורך להוקיע את החולה הרעה הזו מחברתנו, אפנה לפסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'ה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.07):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בכגון דא נעה בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד תקופה המגיעה לכדי שנה וחצי ויותר. על דרך הכלל, הפרמטרים העיקריים שבית המשפט שת ליבו אליהם נוגעים לעוצמת האלימות, תדירותה, האם נעשה שימוש בנשק חם או קר, תוצאות האלימות, פער הכוחות בין הנאשם לקרבן ומידת התלות הקיימת ביניהם, הרקע לביצוע המעשים ועוד. בין היתר, ר': **רע"פ 8323/12** שוקרון נ' מדינת ישראל; **רע"פ 6821/08** מסרי נ' מדינת ישראל (18.8.08); **ת"פ (מחוזי ב"ש) 37624-01-13** מ"י נ' ד"מ, (28/10/2014); **ת"פ (ראשל"צ) 26002-02-13** מ"י נ' פלוני (5.6.14).

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים הנה משמעותית. כל תחילתו של האירוע במפגש, כפי הנראה אקראי בין המתלוננת לנאשם. לא נדרש רבות לנאשם, (ולמצער כתב האישום המתוקן גם לא מפרט ביחס לכך), כדי שהנאשם יפצח בקללות ועלבונות קשים כלפי המתלוננת וכלפי בן זוגה הנוכחי שהיה יחד עמה. הגם כך, וכפי הנלמד המתלוננת בשלב זה אינה משיבה לנאשם חרף התנהלותו הגסה.

בהמשך לכך, הנאשם נפגש עם בנו שהיה בסמיכות, מפגש שלאחריו מתפתח ויכוח נוסף עם המתלוננת שמבקשת ממנו שיתרחק מהם ויביא לה חזרה את בנם א'. הנאשם אינו מתרצה ושב לקלל את המתלוננת בנוכחות האנשים, דבר שהביא לקללו בחזרה כי הוא "בן-זונה". די היה בכך כדי שהנאשם, שלא נהג עד כה בכבוד מינימלי כלפי המתלוננת, אם בנו, כדי לדרוש בכבודו ולתבוע את עלבונו ובזו הפעם על ידי תקיפתה של המתלוננת במכת אגרוף.

אפילו מדובר במכה אחת, הרי שעניין לנו באגרוף לעבר הפנים. המדובר באלימות של ממש שגם אם אינה מצויה במדרג הגבוה, בוודאי שאינה מצויה במדרג הנמוך. המדובר באלימות הכוללת בתוכה רכיב מובהק של כוחניות והשפלה בפרט כאשר זו נעשית בפרהסיה ולענייני כל. נקל לשער את אשר זו חשה לאחר שהוכתה בנוכחות הציבור שהגיע לבמות בערב העצמאות. לא זו בלבד הרי שהנאשם מכה את אמו בנוכחות בנו על ההשפעה שיש לאירוע שכזה גם על נפשו של בנו בן ה-7. אפילו היה הנאשם תחת השפעת אלכוהול, אין בכך כדי להקל עמו. הנאשם אדם בוגר, איש לא הכריחו לשתות ואם יש בשתיית אלכוהול כדי להביאו להתרת רסנים, מוטב לו שיימנע מכך.

גם אם סבור הנאשם כי המתלוננת מונעת ממנו את זכותו האבהית לפגוש את בנו, אל לו לעשות דין לעצמו, ולדרוש "כאן ועכשיו" לקבל לחזקתו את בנו לא כל שכן לנהוג באלימות. אם אכן, כפי דברי הנאשם המתלוננת מונעת ממנו לפגוש בנו, הרי שעליו לפעול בדרך חוקית באמצעות פנייה לערכאות המתאימות. לא בלי קשר, וכפי שיפורט בהמשך, הנאשם יוצא ונכנס את דלתות הכלא תדירות כך שעל פני הדברים, עליו להוקיר את זוגתו על הורותה וגידול בנם המשותף.

מכל המקובץ לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בן מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודת שירות ועד ל-16 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, נדמה כי נקודת האור הכמעט יחידה שניתן לזקוף לזכותו הנה הודאתו אשר יש בה כדי לייתר את העדת המתלוננת ולחסוך בזמן שיפוטי יקר. הודאה זו, אינה מלווה בנטילת אחריות וחרטה אמיתית

שכן כל דברי הנאשם לעונש היו דברי בלע כלפי המתלוננת, הסרת אחריות ואף לא מילת חרטה אחת. זה האשימה באובססיוביות, טפילתן של האשמות שווא, ועוד.

ביתר שאת, ולחומרא, בית המשפט שת ליבו לעברו הפלילי המכביד של הנאשם הכולל 9 הרשעות קודמות, מרביתן ככולן בעבירות איומים, אלימות לרבות פציעה ואלימות כלפי בת זוג. כפי הנלמד מכתבי הטענות בהן הורשע הנאשם מפנה את אלימות כלפי כולי עלמא, החל מבת זוגו, שכניו, חבריו לשתייה ואף כלפי קטין. בחלק גדול מהמקרים הדבר נעשה אגב החזקת סכין למטרה לא כשרה. וביתר פירוט:

בשנת 2007 נגזרו על הנאשם 10 חודשים מאסר בפועל בגין הרשעתו בין היתר בעבירות של פציעה כשעברין מזוין, החזקת סכין למטרה לא כשרה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש.

בשנת 2008, הושת על הנאשם עונש מאסר על תנאי בגין הרשעתו בתקיפת סתם של בת זוג.

בשנת 2010 - נגזרו על הנאשם 15 חודשים מאסר בפועל בגין הרשעתו בין היתר בעבירות של תקיפת סתם של בת זוג, הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש.

בשנת 2012 - הורשע הנאשם בעבירות של איומים הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט והוארך מאסר על תנאי שהיה בר הפעלה. הנאשם הורשע פעם נוספת בשנה זו בעבירת איומים.

בשנת 2013 - הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה ותקיפה סתם והושת עליו עונש צופה פני עתיד

בשנת 2014 - הורשע הנאשם בעבירה שלחבלה חמורה ונגזרו עליו 21 חודשים מאסר בפועל.

עוד הורשע הנאשם באותה שנה בעבירות של תקיפה סתם ואיומים ונגזרו עליו 6 חודשים מאסר בפועל לריצוי בחופף לעונש המאסר אותו ריצה.

הנאשם מבצע את המיוחס לו כשלושה שבועות בלבד לאחר שהשתחרר מריצוי מאסרו האחרון ביום 20.4.15 כאשר תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים על תנאי האחד בן 4 חודשים והשני בן 6 חודשים. נמצא כי הליכים משפטיים קודמים, לרבות עונשי מאסר ממושכים וכן קיומם של מאסרים מותנים לא היו בהם כדי להרתיעו מלחטוא פעם נוספת בעבירות אלימות.

בתיק זה, לא התבקש תסקיר ומכאן בית המשפט לא נחשף למלוא התמונה הצריכה לעניין. הדברים אמורים בפרט למידת השימוש שעושה הנאשם ותלותו באלכוהול. ביחס לכך יוער כי את המיוחס לו בתיק שבכותרת מבצע הנאשם כשהוא תחת השפעת אלכוהול וזאת בדומה למעשים בהם הורשע במסגרת ת.פ 46637-12-13 (ר' דברי הנאשם לעונש עמ' 13 ש' 20). בין כך ובין כך ברי כי אין לדבר על שיקולי שיקום בגינם יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם.

לאמור לעיל, על רקע העבר הפלילי המכביד ועל רקע היעדרו של כל הליך טיפולי יש לתת משקל מכריע לשיקולי הרתעת היחיד ושיקולי מניעה לצד משקל מה להרתעת הרבים נוכח נפוצות העבירות בהן הורשע הנאשם.

אופן הפעלתם של המאסרים המותנים:

על דרך הכלל ובהתאם לפסיקה, מאסרים מותנה יש להפעילם במצטבר לכל העונש מאסר אחר בפרט כאשר מדובר במאסרים מותנים משני גזרי דין נפרדים. זוהי למעשה גם לשון סעיף 58 לחוק העונשין. בעיינו של הנאשם שבפניי, נוכח הודאתו, נוכח משכו של המאסר שיושג עליו בגין התיק הנוכחי, וכן נוכל ייתר נסיבותיו כפי שפורטו על ידי בא כוחו, מאסרים מותנים אלו יופעלו חלקם בחופף וחלקם במצטבר.

מכל המקובץ לעיל, הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 11.5.16.
- ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 6 חודשים מת.פ 56017-11-13 כך ש 3 חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל ושלושה בחופף.
- ג. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 4 חודשים מת.פ 46637-12-13 כך שחודשיים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל וחודשיים בחופף.
- סך הכל יהיה על הנאשם לרצות 13 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 11.5.16
- ד. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון.
- ה. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.
- ו. ₪ 1,500 פיצוי למתלוננת ע.ת 5 על פי פרטיה בכתב האישום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום כ"א תמוז תשע"ו, 27/07/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

ניתנה והודעה היום כ"א תמוז תשע"ו, 27/07/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט